

[Statsministeren.]

finanspolitik med overskud, men nu kommer det ærede medlem og ligesom bebrejder os, at vi ikke længere har dette overskud. Hvad mener det ærede medlem i den nuværende situation? Mener det ærede medlem, at vi bør have et overskud igen eller ej? Det er rart at få at vide, hvilken politik oppositionspartierne står for, særlig da det ærede medlem også bebrejder regeringen, at renten er så høj. Det ærede medlem siger — og det er jo let nok at stå og sige det — at renten burde være lavere, og at der intet overskud bør være, og havde man fulgt oppositionspartiernes forslag om opsparingsstimulerende foranstaltninger, så havde det hele været klaret. Tror det ærede medlem virkelig på det? Nu kan det ærede medlem hr. Poul Møller jo tænke lidt over det.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen tog — det erkender jeg — lidt forsigtigere, lidt fastere på det, men alligevel, selv om jeg prøvede at trænge ind bag ordene — og det gjorde jeg, så godt jeg kunne — fandt jeg — men det er måske min fejl — ikke så meget. Jeg har hverken ved at høre på det ærede medlem hr. Erik Eriksen eller det ærede medlem hr. Poul Møller, som jo havde mod til at stå op sige, at nu skulle finansministeren næsten gå sin vej, fået nogen klar besked om, hvad de ærede medlemmer mener vi skal gøre i den nuværende økonomiske situation. Vi har fra regeringens side, omend med beklagelse, accepteret den rentestigning, der er kommet. Vi håber, at den bliver kortvarig. Vi har, og det nævnte jeg også i går, taget de tanker om opsparing op, som det ærede medlem var inde på. Jeg tror som nævnt ikke, at eventuelle incitamenter til forøget opsparing kan virke hurtigt, men når det nu er et hovedpunkt for oppositionspartierne, vil jeg gerne overveje det, og jeg hørte også med glæde, at det ærede medlem hr. Poul Møller nævnte nogle forslag, som ikke havde så snæver tilknytning til skatteproblemerne som tidligere fremsatte for-

slag; sådan forstod jeg i alt fald det ærede medlem, da han nævnte opsparing i forbindelse med boligen og i forbindelse med indekskontrakterne for de ældre.

Jeg kan måske i denne forbindelse sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, der citerede det tidligere ærede medlem hr. Thor-kil Kristensens udtalelser om, at opsparingen her i landet ville lide stor skade, hvis vi gennemførte vort forslag om folkepension, at vi aldrig har haft så stor en opsparing her i landet som i det sidste par år. Om denne opsparing ville have været endnu større, hvis vi ikke havde foretaget forhøjelser af folkepensionen, ved jeg ikke, men i hvert fald har der ikke i den økonomiske udvikling, som har fundet sted, siden vi gennemførte folkepensionen, været foretaget en så stor opsparing som i de senere år, og jeg har min forklaring herpå — jeg tror, det er noget, man skulle tænke over; det vil også gøre det lettere for os at drøfte opsparingsproblemerne — jeg mener, at folks evne til at spare op i høj grad er afhængig af indkomstudviklingen hos den enkelte, og jo mere indkomsten stiger, jo hyppigere det kan ske, jo større bliver opsparingstilbøjeligheden. I alt fald viser det sig, at der i år, hvor der er en stærk stigning i den totale indkomst, også er en stærk stigning i opsparingen.

Må jeg til slut komme med en enkelt bemærkning igen om arbejdsgangen herinde. Det, jeg tænker på, når jeg nævner arbejdsgangen, er noget, som jeg allerede som finansminister og også senere som statsminister prøvede at have for øje, og det er dels at få lovforslagene fremsat så tidligt i samlingen som muligt, dels at vi kunne bestræbe os på, som det ærede medlem hr. Iver Poulsen var inde på, at fremsætte lidt færre lovforslag. Dette at få lovforslagene fremsat så tidligt i samlingen som muligt er i år i nogen grad blevet ødelagt af, at vi havde et valg. Dette med at få lidt færre lovforslag tror jeg kunne opnås, hvis man ikke var så tilbøjelig til — og dette gælder måske både regering og folketing — kun at